

Of course, it is not effective to use one method all the time, the teacher must combine different approaches of learning, creating their own teaching style, adapting to the goals, features, objectives and needs of students.

From all the above, we must conclude that it is important for teachers today to constantly improve their knowledge of foreign language teaching methods, to introduce into their own teaching practice the latest educational concepts, to keep up with the times.

References:

1. Коваленко О. Концептуальні зміни у викладанні іноземних мов у контексті трансформації іншомовної освіти. *Іноземні мови в навчальних закладах*. Педагогічна преса, 2003. Вип. 37. С.12-19.

2. Ярмоленко О. Я. Сучасні технології у вивченні іноземної мови. *«Гуманізм та освіта»*. Вінницький національний технічний університет. Вінниця, 2008. Вип. 96. С.148-170.

Саєнко Н. В., Созикіна Г. С.

Підхід «перевернутий клас» у навчанні іноземних мов у ЗВО

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

Ідея технології «перевернутий клас» (flipped classroom), яка стає все більш популярною у зв'язку із повсюдним переходом на змішане навчання, полягає в тому, що основні етапи процесу викладання та навчання, у тому числі заняття у класі та виконання домашнього завдання, змінюються місцями. Тобто, теоретичний матеріал вивчається студентами індивідуально через перегляд та прослуховування відео- або аудіоматеріалів, записаних викладачем або завантажених з веб-сайтів в Інтернеті в готовому вигляді, тоді як заняття в аудиторії присвячені виконанню практичних завдань та обговоренню

проблемних питань. Це в корені відрізнялося від традиційного підходу, при якому студенти спочатку дивляться відео в аудиторії, потім перевіряється ступінь розуміння матеріалу, потім організовується дискусія. Природно, що, по-перше, на обговорення залишається значно менше часу, ніж у студентів перевернутого класу, а по-друге, низка студентів, яким недостатньо було одного перегляду відео в аудиторії, просто виявляються виключеними з навчального процесу.

Основною умовою реалізації підходу є забезпечення необмеженого доступу до електронних ресурсів. Студенти, працюючи в середовищі електронного навчання, переглядають відеолекції, виконують тести на перевірку своїх знань, відповідають на запитання до текстів у зручній для них час та у зручному для них місці.

Вперше підхід «перевернутий клас» застосували вчителі хімії Й. Бергманн та А. Самс із середньої школи Вудленд-Парк у 2007 р. Вони почали записувати свої уроки у прямому ефірі та транслювати їх онлайн для учнів, які пропустили ці уроки. У найпростішому вигляді перевернутий клас визначають так: «те, що робиться у школі – робиться вдома, домашня робота, що робиться вдома – завершується у класі» [1].

На заняттях з іноземної мови такий підхід може принести відчутну користь як викладачам, так і студентам, оскільки значно більше аудиторного часу можна присвятити вирішенню інтерактивних завдань.

Переваги перевернутого класу визначають у чотирьох аспектах: навчання у власному темпі, можливість випереджальної підготовки студентів, як би «заздалегідь», подолання обмежень навчального часу, інтенсивніша участь у аудиторних заняттях [2].

Серед переваг перевернутого класу дослідники також зазначають таке [3]. Підхід дозволяє студентам, яким потрібно більше часу для розуміння певного матеріалу, вивчати його самостійно і не відставати від групи. Завдяки відеолекціям, які завжди доступні в Інтернеті, ті студенти, які змушені

пропускати заняття через різні обставини, можуть швидко наздогнати інших. Перевернутий клас підвищує відповідальність студентів за навчання. Вони стають більш самостійними і мотивованими, ніж при традиційному підході. Їм доводиться вчитися розпоряджатися своїм часом, розвивати навички автономного навчання під час роботи з електронними ресурсами.

Однак підхід має низку недоліків, які визнаються як студентами, так і викладачами.

Однією з найгостріших проблем є необхідність безперешкодного доступу студентів до Інтернету для перегляду відео. Це особливо незручно для тих, хто має обмежений доступ до електронних ресурсів. Спостереження показують, що не всі студенти швидко пристосовуються до перевернутої моделі.

Існує також проблема додаткового навантаження на викладача. Йому доводиться записувати та завантажувати лекції, що вимагає часу та навичок, розробляти інструменти, які дозволяють інтегрувати елементи перевернутого класу та аудиторного навчання, а також мотивувати студентів ретельно готуватися до занять.

Деякі дослідники вважають, що якщо кожен викладач стане «перевертати» свої класи, студенти будуть проводити надто багато часу за переглядом та прослуховуванням лекцій на комп'ютері. А найбільший виклик для педагогів – це не лише підготовка чи трансляція лекційних відеороликів, а й розробка завдань до них, їхня інтеграція в канву заняття [4].

При правильному використанні відео як основний інструмент перевернутого класу є ефективним технологічним засобом навчання [5].

У перевернутому класі відео записуються до занять та відправляються студентам через Інтернет. Бажано, щоб ці відео включали не просто записані лекції, а й анімацію, вікторини чи інші інтерактивні елементи, які залучають студентів до діяльності, оскільки монотонні відеоролики зробляють їх просто пасивними слухачами. Відео повинні підтримуватись такими інструментами Web 2.0, як Padlet, Voxorop або Joghtheweb. Система управління навчанням

(learning management system (LMS)) допомагає тримати всі інструменти, необхідні для перевернутого класу, під контролем в одному місці. Багато LMS мають безкоштовні, прості у використанні сайти в Інтернеті (напр. www.engage.com, www.schoology.com, www.edmodo.com), вони ідеально підходять для створення організованого перевернутого класу. За допомогою LMS викладачі можуть надсилати відео та завдання до них, зв'язуватися зі студентами, перевіряти та оцінювати завдання, надсилати посилання на інші ресурси. Це навчальне середовище доступне 24 години на добу, 7 днів на тиждень [2, с. 33].

Незважаючи на те, що підготовка відео вимагає часу та зусиль, як показав наш досвід використання цього підходу, після того, як матеріали вже створені, завантажені в Інтернет, розроблені тести та інтерактивні завдання до них, робота викладача значно полегшується, і в майбутньому дозволяє приділяти більше часу обговоренню дискусійних питань, вирішенню проблемних завдань та виконанню творчих завдань в аудиторії.

Цей підхід був протестований під час дистанційного навчання в період карантину Covid-19 (зразок можна знайти на платформі YouTube <https://www.youtube.com/channel/UCF9gPDPSh0djwmvv8ZyU6A/>).

Ми розробляли власні ролики для навчання граматиці, а також пропонували студентам для прослуховування та перегляду різноманітні тексти соціокультурного характеру. Студенти могли працювати з роликами у зручному для них темпі, прослуховувати їх стільки разів, скільки їм було необхідно для того, щоб почуватися на занятті впевнено.

Переглянувши попередні відео, на занятті студенти виконували граматичні та лексичні завдання на основі відпрацьованого самостійно матеріалу та були готові до дискусії з різних проблем прикладного та оцінного характеру.

У дизайні курсу широко використовувався паралельний переклад. Словник до текстів і самі тексти розміщували на екрані паралельно з перекладом. Далі матеріал відпрацьовували методом дрілінгу.

Незважаючи на деякі звинувачення в одноманітності, дрілінг залишається корисним прийомом, якщо його застосовувати належним чином.

Студенти мали можливість слухати подкасти стільки разів, скільки вони хотіли, і в паузах, зроблених диктором в аудіоролику, повторювати слова та фрази стільки разів, скільки їм потрібно. Таким чином, студенти бачать на екрані текст з перекладом, який надає їм повне уявлення про зміст висловлювання в найкоротші терміни. Вони повторюють нові слова та фрази в паузах, а потім слухають правильну вимову. Коли студенти належним чином опрацювали базову ситуацію, вони були готові відійти від неї та використати отримані знання для вирішення проблемних та творчих завдань.

За всієї привабливості підходу дані проведенного опитування виявили суперечливі погляди студентів на перевернутий підхід до навчання. Більшість студентів стверджувало, що перевернута модель дозволила їм готуватися до занять заздалегідь, а на занятті з більшою впевненістю брати участь у спонтанній бесіді. Проте деякі студенти говорили, що вважають за краще отримувати інструкції від викладача, а не у відеоформаті, і що перевернутий клас означає для них додаткову роботу, яку їм доводиться виконувати як домашнє завдання.

Хоча більшості студентів (87%), які взяли участь в опитуванні, сподобалася ідея інтеграції перевернутого класу в навчальний процес, інші респонденти згадували про дві основні проблеми, з якими вони стикалися: проблема з доступом до Інтернету та проблема з самодисципліною при організації самостійної роботи. У той же час майже всі студенти (98%) назвали найбільшою перевагою курсу наявність електронних навчальних матеріалів, які завжди під рукою.

На наш погляд, найбільшим плюсом цього підходу є те, що студенти привчаються до самостійності, несуть відповідальність за організацію власного навчання, стаючи таким чином повністю автономними та незалежними від зовнішніх умов.

У сучасній літературі це називається адаптивним навчанням, популярність якого зростає у зв'язку із розвитком інформаційно-комунікаційних технологій. Метою адаптивної технології є навчити студентів самостійно здобувати знання, полегшити онлайн-навчання, яке персоналізується відповідно до потреб окремих студентів [6].

В цілому, для оцінки ефективності запропонованого підходу необхідний додатковий досвід його застосування та додаткові дослідження результатів його використання.

Література:

1. Bergmann, J., Sams, A. Flipping for mastery. *Educational Leadership*, 2014. № 71 (4). pp. 24–29.
2. Basal, A. The implementation of a flipped classroom in foreign language teaching. *Turkish Online Journal of Distance Education-TOJDE*, 2015. Vol. 16 (4). pp. 28–37.
3. Acedo, M. 10 pros and cons of a flipped classroom, 2013. URL: <https://www.teachthought.com/learning/10-pros-cons-flipped-classroom/>.
4. LaFee, S. Flipped learning. *The Education Digest*, November 2013. pp. 13–18.
5. (Hartsell, T., Yuen, S. (2006). Video streaming in online learning. *AACE Journal*, 2006. № 14(1). pp. 31–43.
6. Trilling, B., Fadel, C. *21st Century Skills*. San Francisco: Wiley, 2009. 243 p.